

Rassporters

Patrick Mahomes is de trotse eigenaar van het grootste contract ooit in de NFL. © GETTY IMAGES VIA AFP

Afgelopen nacht is Super Bowl nummer 57 gespeeld. De National Football League is de meest evenwichtige van alle sportcompetities op deze sportplaneet. In de laatste tien jaar zijn acht verschillende teams kampioen geworden. Het basisrecept voor competitief evenwicht is simpel: een strikte toepassing van de loonnorm, ook wel salary cap of salarispafond genoemd.

Super Bowl LVII gaat de geschiedenis in als de eerste seizoensfinale waarin twee quarterbacks met zwarte genen tegenover elkaar staan. Voor de meeste media was dat de aanleiding om de historische achterstand van zwarten op leidinggevende posities in het veld nog eens onder de aandacht te brengen.

De *New York Times* ging terug tot 1969 om ene Onree Jackson op te voeren die nooit een wedstrijd heeft gespeeld omdat hij als quarterback niet wilde wisselen van positie. Hij werd deel van - aldus de NYT - 'een verloren generatie van zwarte quarterbacks'.

In 1968 mocht voor het eerst een zwarte quarterback aan een NFL-wedstrijd beginnen. Zes jaar later kon een zwarte QB voor het eerst een play-offwedstrijd winnen en het was wachten tot 1988 vooraleer de zwarte Doug Williams een Super Bowl kon winnen met de Washington Redskins (tegenwoordig de Commanders na klachten over culturele toe-eigening). In de daaropvolgende 34 edities zouden Russel Wilson en Patrick Mahomes hem dat nadoen. Mahomes staat nu weer met Kansas in de finale.

Quarterbacks zijn de spelverdelers, de uitvoerders van tactiek. Geen sport met zoveel verschil in posities als het American football. Zo zijn er spelers die met pensioen gaan en misschien op training ooit wel eens dat ei vast hadden, maar in een wedstrijd in hun hele carrière nooit een bal hebben aangeraakt.

De quarterback daarentegen is in elke actie betrokken en dirigeert op aanwijzingen van de zijlijn het spel. Hij moet alle tactische concepten in zijn hoofd prenten en de spelsituaties supersnel ontleden. En laat dat nu net te ingewikkeld zijn voor het zwarte brein, aldus lang de mantra in de conservatieve wereld van het American football.

Er is iets van en er is niets van. Voor u een verzoek tot cancelling van deze rubriek indient, leest u vooral verder. Eerst 'er is niets van'. Natuurlijk is een zwarte speler niet dommer dan een blanke, witte of welke huidskleur dan ook. In basketbal of de tweede moei-

lijkste sport die de mens heeft uitgevonden - ijshockey is de moeilijkste - zijn zwarten al sinds de jaren tachtig de maat der dingen.

En nu 'er is iets van'. Het is niet omdat er geen raciaal verschil is in ruimtelijk inzicht, snelheid van denken en handelen en onthouden van tactieken, dat er geen raciaal verschil is. Tussen de Amerikaanse kindjes die op hun zevende - soms zelfs op hun vierde - met het contactloze flag football beginnen zal er nog niet te veel onderscheid zijn, maar de selectie is dan al aan de gang.

Rond hun veertiende gaan ze het tackle football in en wordt de fysieke component ineens doorslaggevend. Er zijn genoeg studies die uitwijzen dat zwarte atleten van West-Afrikaanse origine gemiddeld sneller, beweeglijker en krachtiger zijn dan hun blanke collega's. Dat betekent dat aan het einde van de klokcurve - waar de topsport rekruteert - meer zwarte atleten overblijven.

Zwarte atleten worden automatisch op posities gezet waar hun superieure fysieke kwaliteiten boven komen drijven. Als ze beweeglijk en snel zijn, worden het wide receivers of corner backs die diep moeten lopen en de door de QB gegooidde bal proberen vangen. Als ze fors zijn, worden ze offensive linemen of defensive tackles. Zijn ze beweeglijk, handig, maar niet zo snel in het lopen, dan

worden het vaak quarterbacks.

Je kan dat kortzichtig noemen van de opleiders en dat is het voor een stuk, maar opleiders worden afge-rekend op resultaten en volgen vaak de kortste weg naar succes. De laatste jaren wordt gelukkig op een andere manier naar kwaliteit gekeken en wordt vooral op een andere manier opgeleid.

Vergelijk het gerust met voetbal. De beste spits ter wereld meet 1m94. Nog niet zo heel lang geleden was Erling Haaland omwille van zijn fysieke capaciteiten achterin gezet.

Misschien dat Patrick Mahomes voor een doorbraak heeft gezorgd. In 2020 tekende hij het grootste NFL-contract aller tijden: een half miljard dollar voor tien jaar. Dat was twintig jaar geleden ondenkbaar, precies zoals het ondenkbaar was dat de zwarte NBA vandaag wordt gedomineerd door twee witter dan witte Balkan-boys. Nikola Jokic uit Servië tekende het zwaarste contract aller tijden. Hij is de MVP van de laatste twee seizoenen. Veel kans dat ene Luka Doncic uit Slovenië hem in april opvolgt als de beste speler van de competitie.

**Zwarte atleten
worden automatisch
op posities gezet
waar hun superieure
fysieke kwaliteiten
boven komen drijven**